

EDICIÓ D'OSONA I EL RIPOLLÈS

EL 9 NOU.CAT

El 'rondo' de cada dia

17-01-2014 | 17:07

Alguns dels tertulians que van participar en un dels 'rondos'
RUTH ESPUNY

Ruth Espuny Un grup de jubilats es reuneixen diàriament, i des de fa prop de 10 anys, a un espai a l'aire lliure de Campdevàrol per fer tertúlia sobre temes d'actualitat.

Sovint als pobles i ciutats es veuen grups de jubilats –normalment homes– fent petar la xerrada a sota el sol o prenent la fresca. A Campdevàrol també n'hi ha un de ben curiós. Li'n diuen el rondo, “tot i que aquest nom ens l'han posat la gent de fora”, diuen, i està format per una desena d'homes que cada dia a les 12 del migdia enceten una tertúlia, sota uns arbres i asseguts en un banc, que allarguen fins a l'hora de dinar. “L'any 2006 i aquí, en aquest mateix banc, vam pronosticar que el país cauria en el pou de la misèria, i ningú ens va escoltar”, expliquen, “els vells ens porten al geriàtric, però el que s'hauria de fer és escoltar-nos més”. De ben segur que no els falta raó.

Aviat farà 10 anys que es reuneixen cada dia davant de la fàbrica de Comforsa (a peu de la N-260). Al principi eren pocs, però després també se'ls van ajuntar els trobadors de la Verge de Palou, i així van formar una bona colla de tertulians. Això els va fer anar a l'Ajuntament a demanar si els podien posar una taula amb bancs, que és on s'asseuen ara. Expliquen que parlen “una mica de tot”, però com a gairebé tot arreu tenen dos temes estrella: la política i el futbol.

La majoria es confessen independentistes, tot i que hi ha el que li costa creure que serà possible “perquè no ens deixaran pas fer la consulta” i també, de tant en tant, se'ls hi suma algun “espanyolista” amb qui acaben discutint de valent. “En venia un que la seva filla em va dir que mai mirava TV3!”, explica un dels membres del rondo ben indignat. De fet, diuen que quan n'hi ha algun d'idees espanyolistes el tema de la independència el deixen a la nevera per un altre dia “perquè si no es boteixen!” i no volen pas acabar barallats. El sant pare nou també sembla que els agrada: “Ha aconseguit fer jubilar en Rouco, aquell de Madrid”, diu un ben satisfet, però l'altre, més incrèdul, li contesta que “tranquil que ja treballarà de sotamà”. De tota manera, el futbol acapara bona part de la tertúlia, “sobretot els dilluns”, durant la qual la majoria defensen els colors blaugrana.

Com no podia ser d'altra manera en un grup d'homes –igual que el de dones– el sexe femení també surt sovint a la conversa: “Home, i tant! Parlem que si aquella era molt guapa, de les que ballàvem quan érem joves, o el que faci falta!”. Tot i així, salta a la vista que al rondo, de dones, poques. “No en vénen, però les hi volem a totes, eh”, diuen. Alguna, de

tant en tant, s'hi deixa caure, però poquet. El que sí que tenen és el tertulià que representa l'esperit de la contradicció, que es defensa dient que "si no ho fes així, la conversa no valdria per res".

La majoria de tertulians marxen al voltant de la 1 del migdia per anar a dinar. Alguns ho fan fins i tot una mica abans "perquè he d'anar a ajudar la mestressa a parar la taula".